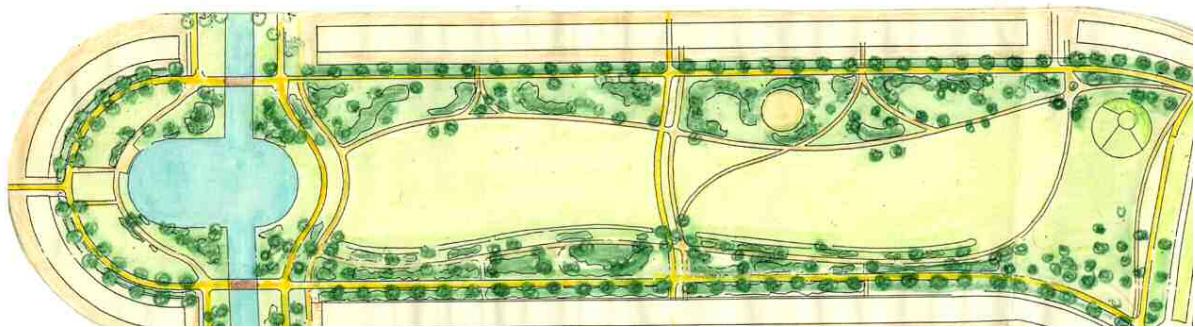

Ontwerp van het Muzenpark (Paul de Maar)

Over het ontwerp van het park is geen aparte nota bekend; het park werd waarschijnlijk 'in het werk', al doende, vormgegeven. Wel zijn enkele interessante kaarten bewaard gebleven.

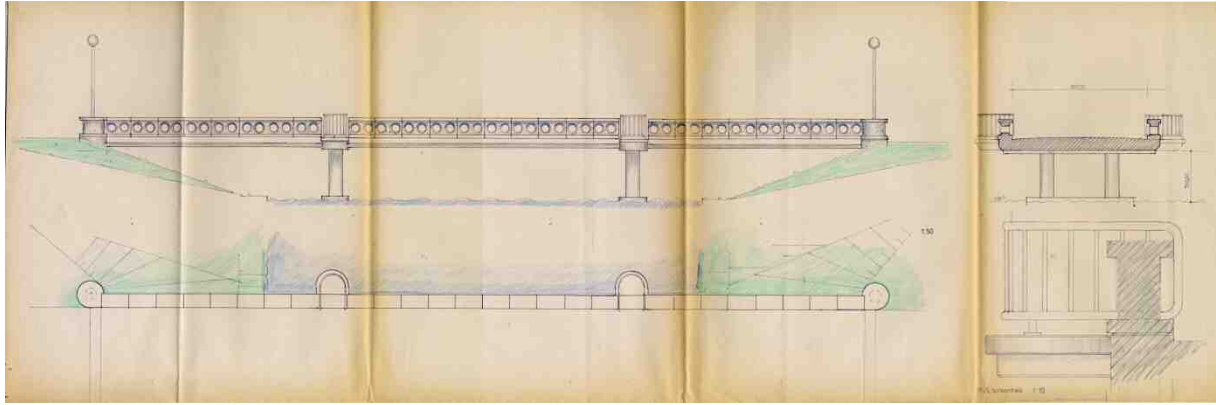
Om gevoel voor de ruimte (oppervlakte en afmetingen) van het park te krijgen is destijds gezocht naar referenties. Het bleek dat het Muzenpark even groot was als 2x het Amsterdamse Sarphatipark (achter elkaar gelegd). Het was niet de bedoeling om het ontwerp van het Sarphatipark te kopiëren, het ging zuiver om maatverhoudingen.

Het langgerekte Muzenpark kent strakke begrenzingen, door de flats aan de aan de west-, oost- en noordzijde, alsmede de spoorlijn met station aan de zuidzijde (eventueel kan ook de Pianoweg als zuidgrens worden aangehouden). De bouwhoogte van de woningen was al vastgelegd. Het betreft de huidige flats langs de Gitaarstraat en Mandolinestraat (oostzijde) en de Nat King Colestraat en Wessel Ilckenstraat (westzijde)

De noordelijke beëindiging van het park zou een strakke halfronde bebouwing (crescent) bij de kom moeten worden. Deze sloot precies aan op de bebouwingsstroken aan de west- en oostzijde van het park. Uiteindelijk zou deze afsluiting niet zo worden uitgevoerd. Alleen het stukje Louis Davidsstraat achter het huidige gebouw heeft die oorspronkelijk bedoelde ronde vorm gekregen.

Aan de randen is het park ingeplant; hier zijn ook voet- en fietspaden getekend. Het middenstuk is open grasland, waar alleen oost-west gerichte paden zijn gedacht. Aan de oostzijde vindt men twee plekken in een ronde vorm. Eén ervan is aangeduid als speelplaats. Deze komt goed overeen met de huidige omhaagde kleine speeltuin.

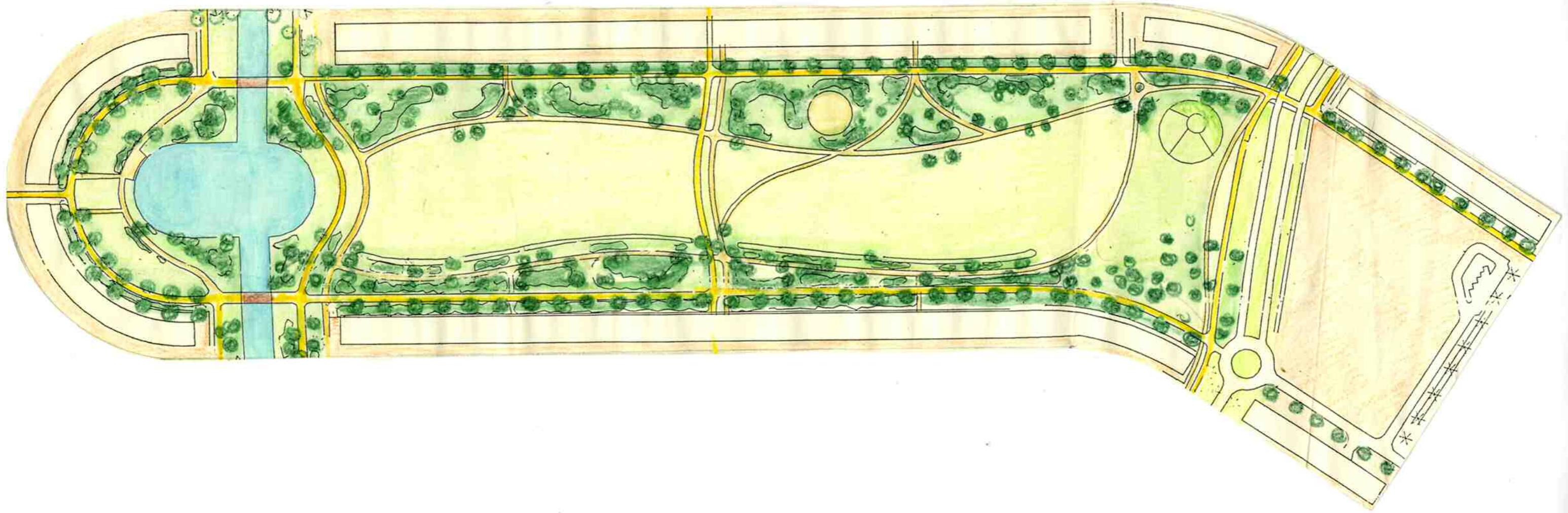
Het zuidelijke deel, tussen de Pianoweg en station, was bedoeld als een gebiedje met vooral gebouwen, in het bijzonder exclusieve kantoren. In de huidige situatie is dit gebied deels bebouwd, deels ingericht als Park & Ride terrein.

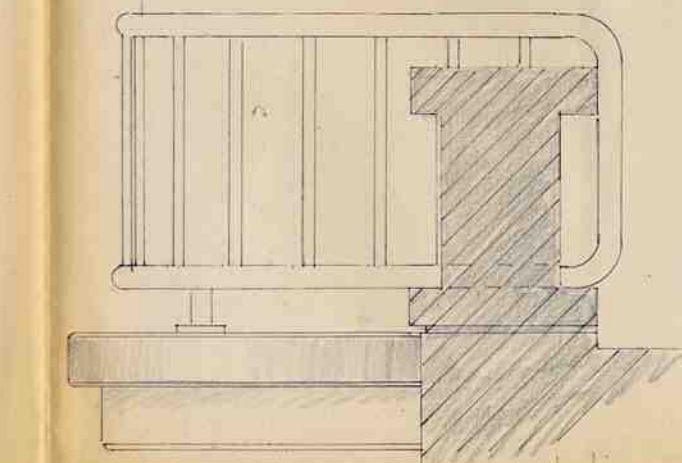
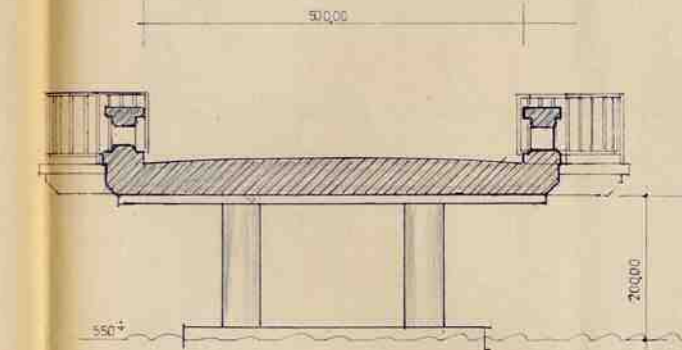
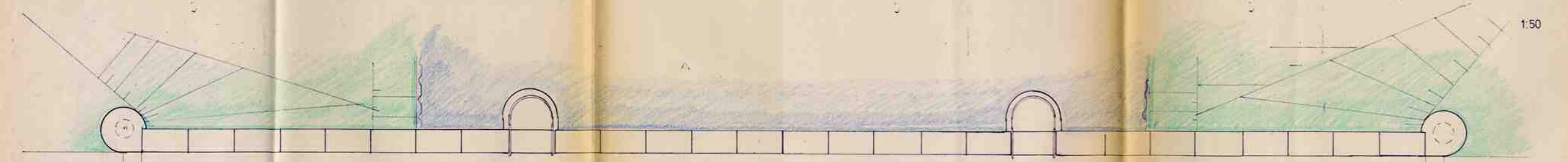
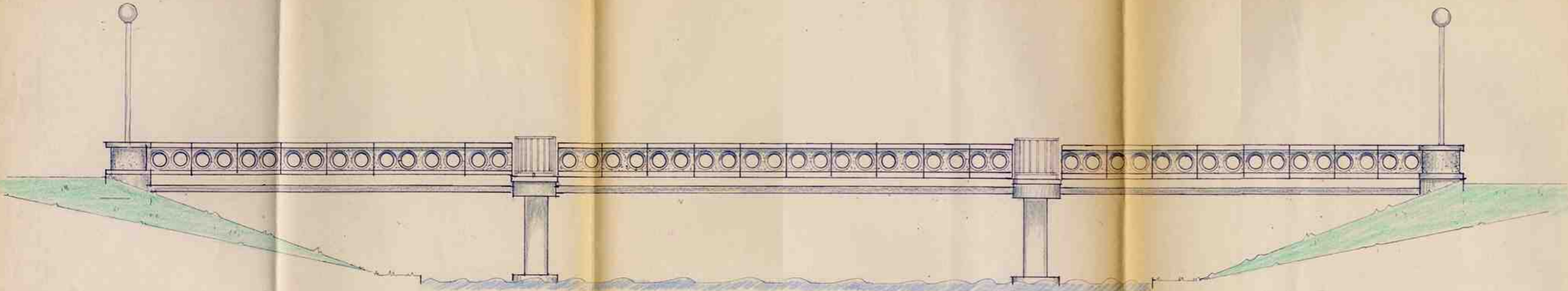

Bij de noordelijke beëindiging van het Muzenpark kruist het park de gracht die in oost-west richting loopt. Op dat punt is het water plaatselijk verbreed tot een soort kom. Aan de noordzijde van de kom is een sterk gebogen gebouw (een z.g. crescent) getekend, dat precies aansluit op de langgerekte bebouwing aan west- en oostzijde, een logisch ensemble.

Aan weerszijden van deze verbreding, in het verlengde van de ingeplante zones met langzaamverkeersroutes, is een brug bedacht die speciaal hiervoor is ontworpen. De (betonnen) brug is aan de zijkanten voorzien van ronde "patrijspoorten", bij de pijlers kraagt de brug iets uit, wat doet denken aan "kraaiennesten".

De crescent is er nooit gekomen ("de markt" wilde niet). In plaats daarvan staat er nu een langgerekt, slechts flauw gebogen bebouw, dat geen mooi e logisch afsluiting van het park vormt, maar er dwars doorheen steekt. Als "herinnering" aan het oorspronkelijke ontwerp kent het lange gebouw twee onderdoorgangen die aansluiten op de twee bruggen en de langzaamverkeersroutes die naar het station voeren.

R.V.S. balkonhek 1:10